

fatur á fólk enn fyrr, tí nú eru so nógvir tekniskir møguleikar at samskifta uppá. Við kunningartøkini eru kunningarkrøvini samstundis vordin størri. Løgmaður verður í tíð og ótið biðin um at gera viðmerkingar til líkt og ólíkt í fjølmíðlunum.

- Skrivarin er í grundini millumliðið millum lógmann og fjølmíðlarnar. Og tað er ymiskt, hvussu samskiftið millum lógmann og fjølmíðlarnar er. Trupulleikar kunnu verða gjørdir størri í fjølmíðlunum, enn teir í veruleikanum eru. Og ymiskt, ið átti at komið fram í fjølmíðlunum, kemur ikki fram. Fjølmíðlarnir taka nógva tíð, og so má skrivarin meta um uppgávurnar hjá lógmanni, tað hann hevur skyldu til at gera, tað sum liggur á láni og dagliga arbeiðið annars. Umframt dagligu uppgávurnar er ein undirleggjandi streymur av tyngjandi uppgávum alla tíðina. Skrivarin liggur ikki á boðunum, men út frá heildaruppgávunum verður met, hvat er átrokandi.

Størsta talan hjá lógmanni er lógmansrøðan á ólav-søku, og tað er ein tala til tingið, sigur Maiken Poulsen, har hvør setningur verður endavendur og umrøddur. Lógmansrøðan er einasta røðan, sum hevur eina lógarásætta tíðarfreist sambært stýrisskipanarlógin, tað er ein verulig »deadline«.

Góðar og ringar royndir
Sum lógmannsskrivari hevur Maiken Poulsen verið við til nóg ymiskt, uttanlands-vitjanir, serlig tiltøk her heima og annað forknugt. Og tað er nevniliga ein vitjan hjá lógmanni uttanlands, sum telist millum størstu upplivingarnar hjá Maiken Poulsen í lógmannsskrivastarvinum.

- Almenna vitjanin hjá táverandi lógmanni, Atla Dam, hjá Víðis Finnboga-dóttir, forseta, í Islandi í 1988 var eitt stórt upplivsi. Vit vóru har tjóðardagin 17. juni, vóru við í skrudgonguni og blíðskapurin var sera, sera stórv. Vit vóru móttikin sum um lógmaður var á jøvnum stigi sum forsetin, als eingin munur varð gjørdur. Á slíkari vitjan kemur tú í hóslag við alt sum er á hægsta stigi, undirhald, tónleik og hvørt av sínum, sum ger vitjanina til eitt minni fyri lívið.

Eisini minni góð upplivsi høya til lógmannsskrivara-starv.

- Tað ringasta upplivsið í hesum starvinum var 6. okt. í 1992, tá ið Sjóvinnubankin fór av knóranum og alt tað, sum kom í kjalarvørnum á skráðlunum. Vit fingur bumbuhóttanir, uppringingar, grót varð kastað inn ígjøgnum vindeyguni og annað. Tað var ikki so hugaligt at arbeiða í skiftitíðini millum glaðu 80-ina og djúpu 90-ara kreppuna.

- Vit eru nú komin ígjøgnum hesa sera truplu tíðina uppá ótrúliga stutta tíð og í

Hesi fimtan árin Maiken Poulsen hevur havt sína dagligu gongd í Tinganesi millum fremstu politikarar og embætisfólk eru nógvar og umfatandi broytingar farnar fram í landsfyrirsitingini

Mynd: Jens Kr. Vang

dag kunnu vit loyva okkum at seta stórv í fyrisitingini, sum hava verið normerað, men sum ráð ikki hava verið til at sett. Og við tað at tíðin er broytt kunnu vit loyva okkum at taka onnur perspektiv við inn í fyrisitingina út um tað dagliga. Tað er tað positiva við at gongdin er vend.

Hvør er størsta avbjóð-

ingin hjá tær fyrri framan?

- Tá ið vit koma inn í nýggja árið skal eg í danska uttanríkisráðið at arbeiða nakrar mánaðir, hetta er ígjøgnum norðurlenska tenastumannaumbýtið. Tað er ein liður í tí, at uttanlandsmál verða raðfest høgt. Vit hava fingið fleiri umboðsráðstovur og nýggjar mannagongdir skulu skip-

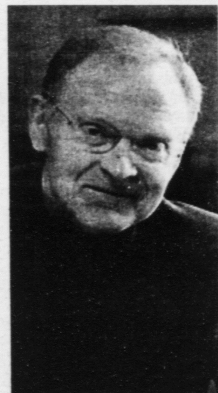
ast.

- Tá ið ein fer burtur, sær ein ymiskt við øðrum eygum og fær nýggjan íblástur. Í 1994 var eg hjá Álands Landskapsstyrelse í slíkum umbýti. Tað er eitt land við færri íbúgvum enn í Føroyum - 25.000, men fyrisitingin er størri og landið er ríkar. Tað er stuttligt at siggja eitt land, sum klárar

seg so væl og sum er so væl skipað. Og nú skal eg so arbeiða í eini fyrisiting sum er upp aftur nóg stórv. Støddin er ikki altavgerandi, tí fortreytirnar viðvíkjandi lógarverki, mentan, hugsunarhátti o.ø. eru líkar teimum donsku. Og tað er rættliga spennandi, sigur Maiken Poulsen at enda í viðtali.

Umvælingin av Múrinum jólatrøll

- Føroya Fornminnissavn var klárt at fara undir umvælingarnar, sum skulu gerast á Múrinum í Kirkjubø, tá ið Kirkjubøar kommuna steðgaði arbeiðinum í summar. Og hóast Landsstýrið kom upp í leikin og royndi at tosa partarnar til sættis, eru ikki allar súðir syftar enn

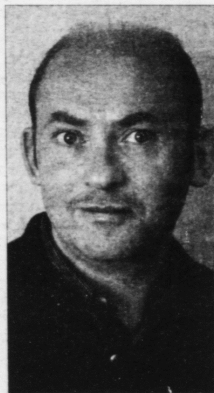

Turið Kjølbro

»Hatta er sum við Múrinum í Kirkjubø«, sigur gamalt orðatak og sipar sum vera man til eithvørt, sum ógamt verður liðugt. Og tað letur til, at varðveitingarspurningurin í sambandi við Múrin verður jólatrøll í ár. Hóast Landsstýrið í vár tók eina prinsipiella avgerð um, hvussu málið við Múrinum skal loysast eru langt frá allar súðir syftar. Tíðliga í summar stóðst rættligt stríð

- Málið við Kirkjubøarmúrinum er ikki eitt byggimál, men eitt umvælingararbeiði, og tí dugi eg ikki at siggja, hví Fornminnissavnið skal hava byggi-loyvi, segði Signar á Brúnni við Sosialin í summar.

- Uttan mun til, hvør framtíðin hjá Múrinum verður, so skulu umvælingarnar, ið Fornminnissavnið skal í holt við, gerast áðrenn. Og vit hava staðfest, at Múrin er eitt fornminni og ikki ein brúkslatur

um, hvørjir myndugleikar hava avgerandi orðið Múrinum viðvíkjandi, Kirkjubøar sókn øðrumegin ella Føroya Fornminnissavn hinumegin. Orð stendur í móti orði, serkunnleikin mótvægis áhugamálm í Kirkjubøar kommunu og loksins varð landsstýrismáðurin í mentamálmum, Signar á Brúnni, blandaður upp.

Upprunaliga var ætlanin, at Føroya Fornminnissavn skuldi fara undir umvæling-

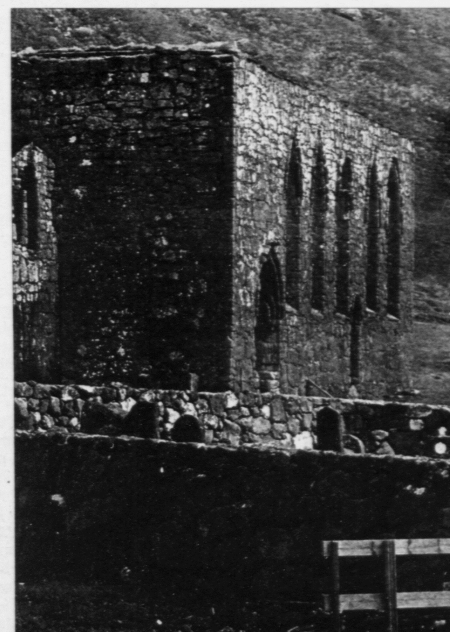
arnar av Múrinum tíðliga í summar. Hetta arbeiðið, sum hevur til endamáls at steðga niðurbrotningini, varð steðgað í evsta tíma, tí Kirkjubøar kommuna kravdi, at byggiloyvi skuldi søkjast. Landsstýrismáðurin kom upp í leikin, royndi at tosa partarnar til sættis at finna eina semju, soleiðis at arbeiðið kundi fara í gongd, men hvør helt uppá sít.

Kirkjubøar kommuna sáddi íva um verkætlanina hjá Fornminnissavninum og

Togtoganin millum Føroya Fornminnissavn og Kirkjubøar kommunu í summar um, hvør hevur myndugleikan yvir Múrinum er ikki ein máti at spenna bein fyrir Fornminnissavninum, segði Annfinn Brekkstein við Sosialin í summar. - Tvørturímóti. Sjálvandi virða vit, at Fornminnissavnið røkir fornminnini í Føroyum, men Múrin hevur staðið í 800 ár og Fornminnissavnið skal ikki rokna við, at fólk ið í sóknini uttan víðari góðtekur, at tað kemur til Kirkjubøar uttan at arbeiða innan galdandi lógar

segði, at konstruksjónin, sum ætlanin er at seta upp á múrkrununa ikki fer at halda í ódnarveðri. Hesum vísti Arne Thorsteinsson, landsantikvarur, aftur. Hann segði, at konstruksjónin verður gjørd soleiðis, at hon toliir ta vindmegi, ið ein kann hugsa sær kann vera í Kirkjubø, tá ið hart leikar á.

Signar á Brúnni hevur ikki dúlt fyri, at hann tekur undir við prinsippavgerðini, sum undanmaður hansara

tók í vár og at hann hevur fult álít á serkunnleikanum hjá Fornminnissavninum. Tá ið henda avgerðin varð tikið gjørdist tað samstundis greitt, at ætlanin hjá øknum einstaklingum um at inniloka Múrin og gera hann til eitt savn við gripum ikki kundi gerast veruleiki, tí landsins myndugleikar meta Múrin sum eitt fornminni, ið skal varðveitast sum eitt slíkt.

Miðskeiðis í summar segði Signar á Brúnni, at knúturin fór at verða loystur skjótt og at hann um neyðugt fór at skera ígjøgnum, soleiðis at Fornminnissavnið kundi fara undir umvælingina. So varð kortini ikki.

Hvussu knúturin verður loystur og á hvønn hátt vita vit ikki enn. Men vit kenna støðuna hjá øllum partunum í málinum